

До Окружного адміністративного суду м. Києва

Позивач: Антонова Марія Андріївна,

засіб зв'язку та e-mail: **відсутні**

**Третя особа на стороні позивача без самостійних вимог:
Олійник Дмитро Вячеславович,**

Відповідач: Київська міська державна адміністрація,

код ЄДРПОУ 00022527,

вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044,

тел. 2057337, e-mail: **zvernen@kma.gov.ua**

звільнено від судових витрат на підставі ст. 22 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», пункту 8 ст. 5 Закону України «Про судовий збір»,

АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПОЗОВ.

Упродовж 2018 року Відповідачем прийнято низку розпоряджень про встановлення тарифів для населення на послуги централізованого опалення (ЦО), централізованого водопостачання гарячої води (ГВ) для виконавця цих послуг КП «Київтеплоенерго»:

розпорядження Київської міської державної адміністрації № 700 від 26.04.2018 р. «Про встановлення тарифів на теплову енергію, виробництво теплової енергії, постачання теплової енергії, послуги з централізованого опалення і централізованого постачання гарячої води комунальному підприємству виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) «Київтеплоенерго»;

розпорядження Київської міської державної адміністрації № 1294 від 23.07.2018 р. «Про встановлення тарифів на теплову енергію, виробництво теплової енергії, транспортування теплової енергії, постачання теплової енергії, послуги з централізованого опалення і централізованого постачання гарячої води комунальному підприємству виконавчого органу Київради (Київська міська державна адміністрація) «Київтеплоенерго»;

розпорядження Київської міської державної адміністрації № 2340 від 22.12.2018 р. «Про встановлення тарифів на теплову енергію, виробництво теплової енергії, транспортування теплової енергії, постачання теплової енергії, послуги з централізованого опалення і централізованого постачання гарячої води комунальному підприємству виконавчого органу Київради (Київська міська державна адміністрація) «Київтеплоенерго».

Ці нормативно-правові акти прийнято з порушенням процедури і принципів державного регулювання цін/тарифів, а також неуповноваженою особою, що підтверджується наступним.

Оспорювані акти, далі РКМДА, засвідчені печатками апарату Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), код в ЄДРПОУ 37853361, за підписом «Голова В. Кличко» (РКМДА № 700 від 26.04.2018 р., РКМДА № 2340 від 22.12.2018 р.), «Виконувач обов'язків голови П. Пантелеєв» (РКМДА № 1294 від 23.07.2018 р.).

На думку авторів оспорюваних РКМДА, вони були прийняті в межах функцій органу місцевого самоврядування, про що зазначено в преамбулах цих актів. Вірогідно, «Голова В. Кличко» і «Виконувач обов'язків голови П. Пантелеєв» дійшли до таких висновків, оскільки посилаються при цьому на статтю 28 Закону України

«Про місцеве самоврядування в Україні», статтю 7 Закону України «Про житлово-комунальні послуги».

Вважаю, що оспорювані у справі РКМДА № 700 від 26.04.2018 р., № 1294 від 23.07.2018 р., № 2340 від 22.12.2018 р. прийняті з грубим порушенням процедури і не уповноваженими на це особами.

Так, відповідно до пп. 2 п. «а» ч. 1 ст. 28 Закону України № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні»:

до відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать власні (самоврядні) повноваження: встановлення в порядку і межах, визначених законодавством, тарифів на побутові, комунальні (крім тарифів на теплову енергію, централізоване водопостачання та водовідведення, перероблення та захоронення побутових відходів, послуги з централізованого опалення, послуги з централізованого постачання холодної води, послуги з централізованого постачання гарячої води, послуги з водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем), які встановлюються національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг), транспортні та інші послуги.

Відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 7 Закону України № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги»:

До повноважень органів місцевого самоврядування у сфері житлово-комунальних послуг належить: встановлення цін/тарифів на житлово-комунальні послуги відповідно до закону.

Натомість, Київською міською радою VIII скликання власного виконавчого органу не утворювалося, отже оспорюваний акт є актом місцевого органу державної виконавчої влади, або ж його голови (голови КМДА Кличка В. В., в. о. голови КМДА Пантелеєва П. О.), які законом не уповноважені одноосібно встановлювати тарифи на житлово-комунальні послуги. Це підтверджується наступним.

Так, відповідно до ч. 2 ст. 2 Закону України № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» місцеве самоврядування здійснюється територіальними громадами сіл, селищ, міст як безпосередньо, так і через сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.

Законом України № 401-XIV «Про столицю України - місто-герой Київ» визначені особливості здійснення виконавчої влади та місцевого самоврядування у місті відповідно до Конституції України та законів України.

Відповідно до ст. 6 Закону України № 401-XIV місцеве самоврядування у місті Києві здійснюється територіальною громадою міста як безпосередньо, так і через Київську міську раду, районні в місті ради (у разі їх утворення) та їх виконавчі органи. Місцеві державні адміністрації підзвітні і підконтрольні відповідним радам у частині повноважень, делегованих їм відповідними радами. Як вбачається зі ст. 7 Закону України № 401-XIV, відповідач КМДА (код ЄДРПОУ 00022527), апарат КМДА (код ЄДРПОУ 37853361) не належать до системи органів місцевого самоврядування.

При цьому, відповідно до публічної інформації з ЄДР керівником апарату КМДА, чиею печаткою засвідчені оспорювані РКМДА, є Загуменний Д. М., підписантом—Ситніченко Є. В., тобто не ті особи, які ці РКМДА підписували.

Разом із тим, відповідно до ст. 10 Закону України № 401-XIV Київська міська та районні в місті ради (у разі їх утворення) мають власні виконавчі органи, які утворюються відповідно Київською міською радою, районними в місті радами (у разі їх утворення), підзвітні та підконтрольні відповідним радам.

Відповідно до ст. 10-1 Закону України № 401-XIV Виконавчим органом Київської міської ради є Київська міська державна адміністрація, яка паралельно виконує функції державної виконавчої влади, що є особливістю здійснення виконавчої влади в місті Києві.

Таким чином, законодавцем визначено, що виконавчий орган у Києві може бути утворено лише на базі Київської міської державної адміністрації.

Рішенням Конституційного Суду України № 21-рп/2003 від 25 грудня 2003 р. дано тлумачення, що Київська міська державна адміністрація є єдиним в організаційному відношенні органом, який виконує функції виконавчого органу Київської міської ради та паралельно функції місцевого органу виконавчої влади. 3

питань, віднесених до відання місцевого самоврядування, цей орган підзвітний і підконтрольний Київській міській раді, а з питань здійснення повноважень у сфері виконавчої влади - Кабінету Міністрів України.

Вживана дефініція в організаційному відношенні не є тотожною поняттю в правовому відношенні, оскільки цим же рішенням суду конституційної юрисдикції зазначено про підзвітність і підконтрольність відповідача КМДА органам із різним правовим статусом (Київській міській раді та Кабінету міністрів України).

Відповідно до пункту 2 Прикінцевих положень Закону України № 401-XIV міська та районні в місті Києві ради протягом місяця після набрання чинності цим Законом вирішують питання щодо формування власних виконавчих органів на базі відповідних державних адміністрацій, які паралельно виконують функції державної виконавчої влади, що є особливістю здійснення виконавчої влади в місті Києві.

Київська міська рада має діяти в межах повноважень, визначених статтями 26 Закону України № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» та 22 Закону України «Про столицю України - місто-герой Київ».

Відповідно до ч. 1 ст. 51 Закону України № 280/97-ВР виконавчим органом сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради є виконавчий комітет ради, який утворюється відповідною радою на строк її повноважень.

Отже, з урахуванням особливостей здійснення виконавчої влади в місті Києві таким виконавчим органом у м. Києві має бути КМДА (у випадку утворення на її базі виконавчого органу Київською міською радою відповідного скликання) .

Статтею 25 Статуту територіальної громади міста Києва, затвердженого рішенням Київради № 371/1805 від 28.03.2002 р. (zareestrovano наказом Міністерства юстиції України від 02 лютого 2005 р. № 14/5) передбачено, що Київська міська рада має власний виконавчий орган, який формується Київською міською радою відповідно до пункту 2 розділу VII Закону України «Про столицю України — місто-герой Київ» і паралельно виконує функції органу державної виконавчої влади, що є особливістю здійснення виконавчої влади в місті Києві; власний виконавчий орган ради є підзвітним і підконтрольним Київській міській раді, а з питань здійснення ним повноважень органів виконавчої влади — підконтрольним відповідним органам виконавчої влади; відділи, управління та інші структурні підрозділи виконавчого органу ради підзвітні і підконтрольні Київській міській раді та підпорядковані Київському міському голові.

Київська міська рада XXIII скликання вперше створила такий виконавчий орган своїм рішенням № 161/262 від 11.03.1999 р. «Про виконавчий орган Київської міської ради», ст. 7 якого було встановлено, що при здійсненні функцій виконавчого органу міської ради посадові особи, управління, відділи та інші структурні підрозділи міської державної адміністрації організують свою роботу в порядку та на умовах, визначених Законами України «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про столицю України - місто-герой Київ».

Рішенням Київської міської ради XXVI скликання № 28/28 від 20.06.2002 р. також утворено виконавчий орган Київської міської ради, а п. 4.2. цього рішення доручено Київському міському голові призначати заступників голови Київської міської державної адміністрації з питань здійснення самоврядних повноважень у відповідності до ст. 16 Закону України «Про столицю України - місто-герой Київ».

У подальшому Київською міською радою (КМР) відповідних скликань виконавчий орган на базі КМДА не утворювався. Зокрема, юридичний факт відсутності у м. Києві власного виконавчого органу під час каденції Київради VI скликання (2008-2014 рр.) встановлено постановою Шевченківського райсуду м. Києва від 21.03.2014 р. у справі № 2а-118/11 (пр. (2а/761/4/14) за позовом Олійника Д. В. до КМДА і КМР, що залишена без змін ухвалою КААС від 10.07.2014 р. Резолютивну частину цих судових рішень оприлюднено в «Хрещатику» 22.04.2016 р. № 44(4814), а мотивувальна частина є публічною інформацією і доступною в ЄДРСР як електронний доказ (ст. 99 КАС):

<http://reyestr.court.gov.ua/Review/38143087>

<http://reyestr.court.gov.ua/Review/39703442>

Принципами місцевого самоврядування є, зокрема, законність і вибірність (ст. 4 Закону України № 280/97-ВР).

Виконавчим органом сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради є виконавчий комітет ради, який утворюється відповідною радою на строк її повноважень. Після закінчення повноважень ради, сільського, селищного, міського голови, голови районної у місті ради її виконавчий комітет здійснює свої повноваження до сформування нового складу виконавчого комітету (ч. 1 ст. 51 Закону України № 280/97-ВР).

Виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад є їх виконавчі комітети, відділи, управління та інші створювані радами виконавчі органи (ч. 1 ст. 11 Закону України № 280/97-ВР).

Пунктом 2.2. рішення Конституційного Суду України від 09.02.2000 р. № 1-рп/2000 зазначено наступне:

Виконавчий комітет є виконавчим органом загальної компетенції сільської, селищної, міської ради. Він утворюється радою на строк її повноважень у складі відповідно сільського, селищного, міського голови, який очолює виконавчий комітет, його заступника (заступників) з питань діяльності виконавчих органів ради, керуючого справами (секретаря) виконавчого комітету, а також керівників відділів, управлінь та інших виконавчих органів ради, інших осіб. До складу виконавчого комітету за посадою також входить секретар відповідної ради. Основною формою роботи виконавчого комітету є його засідання, а формою правового акта - рішення.

Таким чином, системно і у взаємозв'язку аналізуючи вищевказані положення законодавства, слід дійти до висновку, що Київрадою кожного нового скликання має на строк її повноважень утворюватися власний виконавчий орган на базі КМДА.

Всупереч зазначеним положенням законодавства, Київрадою VIII скликання власного виконавчого органу не утворено. При цьому, жодних повноважень на встановлення тарифів для населення відповідачу КМДА не було делеговано також.

Відтак вважаю, що оспорювані розпорядження (РКМДА) не є рішеннями органу місцевого самоврядування.

Відповідно до ст. 53 Закону України № 280/97-ВР:

Основною формою роботи виконавчого комітету сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради є його засідання.

Серед основних принципів місцевого самоврядування є, зокрема, законність і колегіальність. Як до Київради (органу місцевого самоврядування), так і до Відповідача третьою особою Олійником Д. В. були направлені інформаційні запити від 02.11.2018 р. щодо надання протоколів, стенограм, відео- та аудіо-матеріалів сесії Київської міської ради та засідань виконавчого органу Київської міської ради, на яких обговорювалися питання про прийняття рішення щодо встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги, які є предметом РКМДА № 1294 від 23.07.2018 р. Натомість, жодних доказів дотримання Відповідачем принципів законності та колегіальності при проведенні засідання виконавчого органу здобуто не було, що підтверджується відповідями Київради від 13.11.2018 р. і Департаменту економіки та інвестицій КМДА від 06.11.2018 р. про відсутність засідань з цього приводу.

Не було проведено Відповідачем жодних засідань щодо обговорення та колегіального прийняття рішень про встановлення тарифів, які є предметами й РКМДА № 700 від 26.04.2018 р., № 2340 від 22.12.2018 р., оскільки такі засідання взагалі Відповідачем ніколи не проводяться.

Крім того, оспорюване РКМДА № 1294 від 23.07.2018 р. видано за підписом особи, яка не має жодного відношення до системи місцевого самоврядування. На електронний запит Олійника Д. В. до КМДА від 24.10.2018 р. щодо переліку осіб, заступників голови Київської міської державної адміністрації з питань здійснення самоврядних повноважень, які були в порядку ст. 16 Закону України «Про столицю України -місто-герой Київ» погоджені на ці посади з Київською міською радою з 01.01.2014 р. по даний час надана відповідь керівника апарату КМДА Д. Загуменного від 31.10.2018 р. № 009-1014 про Резнікова О. Ю., як єдиного заступника з питань

здійснення самоврядних повноважень станом на липень 2018 р. Таким чином вважаю, що оспорюване РКМДА № 1294 від 23.07.2018 р. прийнято одноосібно і на власний розсуд заступником голови КМДА (в. о. голови КМДА) Пантелєєвим П. О., а не колегіально на засіданні виконавчого органу, що є грубим порушенням принципів законності, гласності, колегіальності, передбачених ст. 4 Закону України № 280/97-ВР та законодавчо визначеної форми роботи виконавчого органу.

Інші оспорювані розпорядження КМДА № 700 від 26.04.2018 р., № 2340 від 22.12.2018 р. прийнято одноосібно і на власний розсуд Головою КМДА В. Кличко, а не колегіально на засіданні виконавчого органу, що є грубим порушенням принципів законності, гласності, колегіальності, передбачених ст. 4 Закону України № 280/97-ВР та законодавчо визначеної форми роботи виконавчого органу.

Дотримання процедури при прийнятті суб'єктом владних повноважень оскаржуваного рішення перевіряється адміністративним судом з огляду на дотримання ним вимог ч. 2 ст. 19 Конституції, відповідно до якої органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

«На підставі» означає, що суб'єкт владних повноважень: 1) повинен бути утвореним у порядку, визначеному Конституцією та законами України; 2) зобов'язаний діяти на виконання закону, за умов та обставин, визначених ним. «У межах повноважень» означає, що суб'єкт владних повноважень повинен приймати рішення, а дії вчиняти відповідно до встановлених законом повноважень, не перевищуючи їх. «У спосіб» означає, що суб'єкт владних повноважень зобов'язаний дотримуватися встановленої законом процедури і форми прийняття рішення або вчинення дії і повинен обирати лише визначені законом засоби.

Отже, оспорювані розпорядження КМДА не відповідають Конституції.

Крім того, як вбачалося з інформації «До уваги Киян!» від 26.06.2018 р., розміщеної на веб-сайті КП «Київтеплоенерго» перегляд тарифів зумовлено розширенням території ліцензійної діяльності КП «Київтеплоенерго» з виробництва, транспортування та постачання теплової енергії в м. Києві та схваленням тарифу на виробництво теплової енергії ТЕЦ-5, ТЕЦ-6 з 01.08.2018 на відкритому засіданні НКРЕКП від 14.06.2018.

Таке посилання на необхідність встановлення тарифів є недопустимим доказом (у розумінні ст. 74 КАС).

Так, Верховною Радою України було прийнято Закон України від 20.04.2000 р. № 1682-III «Про природні монополії». Частиною 1 статті 11 Закону № 1682-III (на момент його прийняття) визначено наступне:

Національні комісії регулювання природних монополій (далі - комісії) є центральними органами виконавчої влади із спеціальним статусом, які утворюються та ліквіднуються Президентом України.

Комісії діють на підставі положень, що затверджуються Президентом України.

Рішенням Конституційного Суду України № 14-рп/2008 від 08.07.2008 р. вирішено:

1. *Визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення Закону України «Про природні монополії» від 20 квітня 2000 року № 1682-III, а саме:*

- абзацу першого частини першої статті 11 щодо утворення та ліквідації національних комісій регулювання природних монополій Президентом України;

- абзацу другого частини першої статті 11 щодо затвердження Президентом України положень про національні комісії регулювання природних монополій;

- частини другої статті 11 щодо призначення та припинення повноважень голів національних комісій регулювання природних монополій, їх членів Президентом України за поданням Прем'єр-міністра України.

2. *Положення Закону України «Про природні монополії» від 20 квітня 2000 року № 1682-III, визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України цього Рішення.*

У подальшому, Законом України від 07.10.2010 р. № 2592-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення їх у відповідність із Конституцією України» (який набрав чинності 13.10.2010 р.) статтю 11 Закону № 1682-III викладено в наступній редакції:

Національні комісії регулювання природних монополій (далі - комісії) є державними колегіальними органами, які утворюються та ліквіднуються Президентом України.

Комісії підпорядковуються Президенту України, підзвітні Верховній Раді України та Кабінету Міністрів України.

Комісії діють на підставі положень, що затверджуються Президентом України.

Для здійснення своїх повноважень комісії можуть створювати та ліквідовувати свої територіальні органи, які діють на підставі положень, що затверджуються комісіями.

Закonom України від 23.02.2014 р. № 763-VII (із змінами, внесеними Законом № 798-VII від 27.02.2014 р.) «Про визнання таким, що втратив чинність, Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення їх у відповідність із Конституцією України» постановлено:

1. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення їх у відповідність із Конституцією України».

2. Встановити, що норми законів України, до яких вносилися зміни Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення їх у відповідність із Конституцією України», які втратили чинність згідно з пунктом 1 цього Закону, діють в редакції, чинній станом на 7 жовтня 2010 року, з урахуванням змін, внесених законами України після 7 жовтня 2010 року, у частинах, що відповідають нормам Конституції України, які діють станом на дату набрання чинності цим Законом.

Вказані положення набрали чинності 13.03.2014 р., а відтак з цього часу стаття 11 Закону України № 1682-III «Про природні монополії» діє в редакції від 30.07.2010 р., чинній станом на 07.10.2010 р.:

{ Положення абзацу першого частини першої статті 11 втратили чинність, як такі, що є неконституційними, на підставі Рішення Конституційного Суду N 14-рп/2008 (v014p710-08) від 08.07.2008 }

1. Національні комісії регулювання природних монополій (далі - комісії) є центральними органами виконавчої влади із спеціальним статусом, які утворюються та ліквіднуються Президентом України.

{ Положення абзацу другого частини першої статті 11 втратили чинність, як такі, що є неконституційними, на підставі Рішення Конституційного Суду N 14-рп/2008 (v014p710-08) від 08.07.2008 }

Комісії діють на підставі положень, що затверджуються Президентом України.

Для здійснення своїх повноважень комісії можуть створювати та ліквідовувати свої територіальні органи, які діють на підставі положень, що затверджуються комісіями.

{ Положення частини другої статті 11 втратили чинність, як такі, що є неконституційними, на підставі Рішення Конституційного Суду N 14-рп/2008 (v014p710-08) від 08.07.2008 }

2. Комісії складаються з Голови комісії та не менше двох членів комісії, яких призначає за поданням Прем'єр-міністра України на посади та припиняє їх повноваження на цих посадах Президент України.

Ухвалою Великої палати Конституційного Суду України від 19 вересня 2018 р. № 7-уп/2018 про закриття конституційного провадження за поданням Верховного Суду України наведено Юридичну позицію про втрату чинності положень статті 11 Закону України «Про природні монополії» в редакції, яка наразі викладена на офіційному сайті Верховної Ради України:

Згідно зі статтею 1 Закону України "Про визнання таким, що втратив чинність, Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення їх у відповідність із Конституцією України" від 23 лютого 2014 року № 763-VII визнано таким, що втратив чинність, Закон № 2592.

Отже, положення частин першої, другої статті 11 Закону № 1682 у наведеній редакції втратили чинність.

Після втрати чинності редакції статті 11 Закону України № 1682-III «Про природні монополії» Президентом України видано указ № 694/2014 від 27.08.2014 р.

«Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг», з посиланням на Закони України «Про природні монополії», «Про електроенергетику» і «Про державне регулювання у сфері комунальних послуг».

Указом Президента України № 715/2014 від 10.09.2014 р. з посиланням на ті ж самі законодавчі акти затверджено Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

Вказані укази є незаконними, оскільки видані на підставі Закону № 1682-III (в редакції Закону № 2592-VI з подальшими змінами), положення якого втратили чинність Законом України від 23.02.2014 р. № 763-VII (із змінами, внесеними Законом № 798-VII). Проте, на підставі зазначених незаконних указів Президента утворено юридичну особу «Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (код в ЄДРПОУ 39369133).

Позивачу і третій особі Олійнику Д. В., як споживачам житлово-комунальних послуг у м. Києві надходили рахунки на оплату житлово-комунальних послуг, з яких вбачається застосування до 2018 р. тарифів на послуги ЦО і ГВ, встановлені незаконно утвореною Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП).

Окремою думкою судді Конституційного Суду України Литвинова О. М. стосовно Ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 19 вересня 2018 р. № 7-уп/2018 зазначено:

<...> вичерпання дії оспорюваними указами Президента України аж ніяк не передбачає втрати ними чинності, тобто Указ № 694 та Указ № 715 залишилися чинними, заклали юридичні підвалини діяльності Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, тож вони мали бути оцінені Конституційним Судом України в аспекті їх конституційності з урахуванням Рішення Конституційного Суду України від 8 липня 2008 року № 14-рп/2008 у справі про національні комісії регулювання природних монополій.

Відповідно до ч. 1 ст. 74 КАС суд не бере до уваги докази, які одержані з порушенням порядку, встановленого законом.

Таким чином, суд не може брати до уваги будь-які посилання на рішення НКРЕКП, оскільки ця комісія є утвореним в неконституційний спосіб органом. Законодавчо визначені підстави для його утворення Президентом в 2014 р. були відсутні, а ухвалою третьої колегії суддів КСУ від 23.03.2017 р. відкрито конституційне провадження щодо неконституційності Закону України № 1540-VIII.

Крім того, відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 30 Закону України № 1875-IV державне регулювання цін/тарифів базується на таких основних принципах: гарантії соціального захисту населення при оплаті за житлово-комунальні послуги та випередження зростання доходів населення над зростанням цін/тарифів на житлово-комунальні послуги.

Із вживаної дефініції «та» вбачається, що законодавцем гарантія соціального захисту та випередження росту доходів над ростом тарифів визначені як два різних (самостійних) принципи державного регулювання.

Оспорювані РКМДА прийнято із грубими порушеннями ст. ст. 27, 28, п. 7 ч. 1 ст. 30, ч. 2 ст. 31 Закону України № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги», оскільки ріст розміру тарифів перевищує ріст доходів населення.

Відповідно до відкритої статистичної інформації Держстату від 28.12.2018 р. «Доходи та витрати населення в III кварталі 2018 року», реальні доходи населення (з урахуванням інфляції) виросли по відношенню до другого кварталу минулого року на 10,0%.* Водночас, лише протягом 2018 р. розмір тарифів перевищив розмір реальних доходів населення (на послугу ЦО за 1 Гкал з 1336,94 до 1654,41 грн.; на послугу ГВ з 63,37 грн. до 90,54 грн.), тобто майже на 24% та 43% відповідно.

*<http://www.ukrstat.gov.ua/express/expr2018/12/198.pdf>

Отже, наявна статистична інформація щодо 2017 р. і попередня інформація за 2018 р. (остаточні показники якої будуть доступні протягом 2019 р.) свідчать про

значне перевищення показника розміру тарифів над показниками доходів населення. чим порушується базовий принцип державного регулювання цін/тарифів. При цьому, відповідно до ч. 4 ст. 9 КАС суд не позбавлений можливості витребувати докази (статистичну інформацію по м. Києву) з власної ініціативи.

Зауваження з вищенаведеного не були враховані КП «Київтеплоенерго», що підтверджується копіями звернень до цього виконавця від 02.07.2018 р. і 17.11.2018 р., та одержаними відповідями –тому не було належним чином дотримано вимог Порядку, затвердженого Наказом Мінрегіонбуду № 390 від 30.07.2012 р.

Застосування незаконних тарифів, встановлених оспорюваними РКМДА до Позивача і Третьої особи підтверджується рахунками/квитанціями на сплату комунальних послуг ЦО і ГВ за адресою реєстрації учасників справи.

Повідомляю, що мною не подано іншого позову (позовів) до цього самого відповідача (відповідачів) з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Відповідно до ч. 2 ст. 5 КАС захист порушених прав, свобод чи інтересів особи, яка звернулася до суду, може здійснюватися судом також в інший спосіб, який не суперечить закону і забезпечує ефективний захист прав, свобод, інтересів людини і громадянина. Цей позов заявлено на підставі ст. 55 Конституції (норми прямої дії).

На підставі викладеного, керуючись ст. 55 Конституції,

ПРОШУ:

*справу розглядати за відсутності позивача;
визнати невідповідними Конституції, незаконними та нечинними з моменту прийняття:*

розпорядження Київської міської державної адміністрації № 700 від 26.04.2018 р. «Про встановлення тарифів на теплову енергію, виробництво теплової енергії, постачання теплової енергії, послуги з централізованого опалення і централізованого постачання гарячої води комунальному підприємству виконавчого органу Київради (Київської міської державної адміністрації) «Київтеплоенерго»;

розпорядження Київської міської державної адміністрації № 1294 від 23.07.2018 р. «Про встановлення тарифів на теплову енергію, виробництво теплової енергії, транспортування теплової енергії, постачання теплової енергії, послуги з централізованого опалення і централізованого постачання гарячої води комунальному підприємству виконавчого органу Київради (Київська міська державна адміністрація) «Київтеплоенерго»;

розпорядження Київської міської державної адміністрації № 2340 від 22.12.2018 р. «Про встановлення тарифів на теплову енергію, виробництво теплової енергії, транспортування теплової енергії, постачання теплової енергії, послуги з централізованого опалення і централізованого постачання гарячої води комунальному підприємству виконавчого органу Київради (Київська міська державна адміністрація) «Київтеплоенерго».

Додатки: *копії оголошення в «Хрещатику» від 22.04.2016 р. № 44(4814), розпоряджень КМДА №№ 700 від 26.04.2018 р., 1294 від 23.07.2018 р., 2340 від 22.12.2018 р. без додатків, електронного запиту від 24.12.2018 р. до КМДА з відповіддю апарату КМДА від 31.10.2018 р., електронних запитів від 02.11.2018 р. до КМР і КМДА з відповідями КМР від 13.11.2018 р. і ДЕІ КМДА від 06.11.2018 р., ухвали третьої колегії суддів КСУ від 23.03.2017 р., рахунків-повідомлень за послуги ЦО і ГВ на 01.06-, 01.09-, 01.11.2018 р., 01.01.2019 р., експрес-випуску Держстату від 28.12.2018 р., оголошення «до уваги Киян!» КП «Київтеплоенерго» від 26.06.2018 р., електронних зауважень від 02.07.2018 р. з листом КП «Київтеплоенерго» від 03.07.2018 р., електронних зауважень від 17.11.2018 р. з листом КП «Київтеплоенерго» від 29.11.2018 р., всього на 20 арк.;*

копії позову з додатками Відповідачу і Третій особі.

21 січня 2019 р.

/Позивач Антонова М. А./